

Sygn. akt I ACz 885/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **E. W., S. W. i A. W.**

przeciwko **Ubezpiezeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (...)**

w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 18 września 2013 r., sygn. akt I C 1083/13

o d d a l a zażalenie .

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd oddalił wnioski powodów o zwolnienie od kosztów sądowych ponad kwotę udzielonego zwolnienia , tj. 500 zł w odniesieniu do powodów E. W. i A. W. i 200 zł w odniesieniu do powoda S. W. przyjmując, że powodów nie można uznać za osoby wymagające pomocy socjalnej ze strony Skarbu Państwa przez zwolnienie od kosztów sądowych w całości w sytuacji, gdy nie są osobami niezdolnymi do pracy, powód A. W. otrzymuje regularny dochód w kwotach po 730 zł miesięcznie, a powodowie E. W. i A. W. otrzymali od pozwanego część zadośćuczynienia w kwocie 64.000 zł .

W zażaleniu powodowie wnieśli o zmianę tego orzeczenia i udzielenie zwolnienia od całości kosztów sądowych zarzucając, że pozostają bez zatrudnienia , a kwoty otrzymanego zadośćuczynienia nie powinny być brane pod uwagę przy analizowaniu ich sytuacji materialnej.

Zażalenia nie można uznać za zasadne .

Sąd Okręgowy trafnie określił posiadane przez powodów możliwości uzyskania dochodów i ocena tych możliwości nie może ulegać zmianie z tej przyczyny, że powód A. W. nie otrzymuje już zasiłku chorobowego. W rezultacie powodowie uzyskali bardzo daleko idące zwolnienie od opłat sądowych i nie można podzielić wyrażonego w zażaleniu zapatrywania, że nie są w stanie uiścić nawet tej części opłat . Przeznaczenie nieznaczonej części otrzymanego zadośćuczynienia na pokrycie opłat w tym zakresie nie przekreśla też celu tego świadczenia w postaci wynagrodzenia za doznane krzywdy. Dalej idące wnioski powodów podlegały zatem oddaleniu .

Z tych przyczyn należało orzec jak w sentencji działając na zasadzie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc .

(...)

(...)

cs